

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. Троян, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТРОЯН, IV-ТИ СЪСТАВ - ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на двадесет и седми май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Ютерова

при участието на секретаря Мария Хр. Станчева
като разгледа докладваното от Десислава Г. Ютерова Гражданско дело №
20224340100057 по описа за 2022 година

Производството по настоящото дело е образувано по искова молба от
ХР. П. ХР. от гр. Троян срещу “Кредит инкасо инвестмънт БГ“ ЕАД - гр.
София, представители Б.А..Р. и Т.Я..

Х. твърди, че на 11.01.2022 г. получил призовка за принудително
изпълнение от ЧСИ Р.Д. по изп. дело № 253/2019 г. Тогава ищеца научил, че е
длъжник по ч. гр. дело № 1054/2011 г. на РС – Троян, по което е издадена
заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист. Х. счита,
че претендираното вземане е погасено поради изтекла давност, поради което е
сезирал съда с настоящия иск.

В с. з. ищеца е представляван от адв. К.Н. от ЛАК, който моли съда да
уважи изцяло исковата претенция.

Ответното дружество е депозирало писмен отговор по реда на чл. 131 от
ГПК. Сочил, че искът е допустим, но неоснователен. Излагат се подробни
доводи, че давностния срок не е изтекъл, тъй като многократно е бил
прекъсван поради действия по двете изпълнителни дела. Моли съда да
отхвърли иска, като неоснователен и недоказан. Искане за присъждане на
разноски и се прави възражение за прекомерност на адвокатското
възнаграждение заплатено от ищеца.

В с. з. не се явява представител на ответника. Изразено е писмено
становище по същество.

От приобщените по делото писмени доказателства Съобщение за
образувано изпълнително дело изх.№ 6741/22.04.2019 г. на ЧСИ Р.Д. по ИД
№ 253/2019 г., Изпълнителен лист от 15.11.2011 г. по ЧГД № 1054/2011 г. по
описа на ТРС, Призовка за принудително изпълнение изх.№ 21968/22.12.2021
г. на ЧСИ Р.Д. по ИД № 253/2019 г., Пълномощно, извлечение от Договор за
цесия от 15.05.2015 г., ведно с Приложение № 1 към него, Пълномощно от

„БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД и „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД, Потвърждение от цедента „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД за извършената цесия, Известие за доставяне, ведно с обратна разписка до ХР. П. ХР., Уведомление за извършено прехвърляне на вземания до ХР. П. ХР., ИД № 253/2019 г., ИД № 372/2012 г., съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.01.2005 г. между ответника Х.Х. и „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД е сключен договор за кредит.

Поради неизпълнение на задълженията от страна на кредитополучателя, кредитора е подал заявление пред ТРС за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение. По образуваното ЧГД № 1054/2011 г. ТРС е издал заповед и съответно изпълнителен лист за дължимите суми, включващи главница в размер на 1 988,99 лева, възнаградителна лихва в размер на 478,95 лева и лихва в размер на 1 554,44 лева, съответно и за сторените разноси по заповедното производство.

По молба на "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД на 23.03.2012 г. е образувано изп. дело № 372/2012 г. по описа на ЧСИ Десислава Цветкова, с рег. № 872 към КЧСИ, с предмет претендираните вземания по издадения изпълнителен лист от 15.11.2011 г.

На 11.04.2012 г. са били изпратени заповорни съобщение до множество търговски банки.

С договор за цесия от 15.05.2015 г. "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД е прехвърлило на ищеца "Кредит инкасо инвестмънт БГ" ЕАД вземанията си.

На 27.08.2015 г. е последвало и депозирането на молба за конституиране на нов взыскател от „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД,

На 07.06.2016 г. до съдебния изпълнител е изпратена молба с искане за насрочване на опис на движими вещи, собственост на длъжника, като призовка за принудително изпълнение относно насрочения опис е била изпратена до длъжника на 08.06.2016 г.

В настоящето производство е изискано и приложено изп. дело № 372/2012 г. Видно от същото последната молба на ответника е от 11.05.2016 г., с която е поискал от ЧСИ Цветкова да насрочи опис на имуществото на длъжника Х.Х. /л. 67 от изп. дело/. На лист 68 фигурира молба с дата 29.01.2019 г., с която ответното дружество е поискало от ЧСИ да бъде върнат оригиналният изпълнителен лист по делото, тъй като производството по същото е прекратено на основание чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК – взыскателя не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години.

След като изп. дело № 372/2012 г. е било прекратено и взыскателят е получил изпълнителния лист, на 11.04.2019 г. е депозирал молба за образуване на ново изпълнително производство, по като е образувано изп. дело № 253/2019 г. по описа на ЧСИ Р.Д., рег. № 880.

В следствие на поисканите и извършени справки, на 22.04.2019 г. е било изпратено заповорно съобщение до „Банка ДСК“ ЕАД.

На 13.10.2020 г. по делото е била депозирана и молба с искане за извършване на справка в ел. регистър на БНБ за налични банкови сметки на името на длъжника. Последвало е изпращането на призовка за принудително

изпълнение на 09.02.2021 г.

Фактическата обстановка по делото е възприета от съда от писмените доказателства по делото и приложените по делото изпълнителни дела, което обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на иска: Предявения отрицателен установителен иск е депозиран от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от водене на настоящия спор. В случая наличието на предпоставките, необходими за обосноваване на извода за допустимост на специалния установителен иск по чл. 439 от ГПК касаят обстоятелства настъпили след издаване на изпълнителното основание, предвид изложените твърдения в исковата молба. Налице е и пасивна легитимация за ответника, предвид, че прехвърляне на изпълняемото право касае приемство в изпълнителния лист, а не приемство в изпълнителния процес.

По отношение основателността на иска по чл. 439, ал. 1 от ГПК: Разпоредбата на чл. 439 от ГПК предвижда защита на длъжника по исков ред, след като кредиторът е предприел изпълнителни действия въз основа на изпълнително основание. Законодателят е уредил защитата на длъжника да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. За уважаването на иска по чл. 439 от ГПК следва да се установи, че след издаване на изпълнителния лист, в който е обективизирано вземането на ответника срещу ищеца, са настъпили твърдените правопогасяващи, прекратяващи или правоизключващи факти. Твърдението на ищеца е, че е изтекъл предвидения в чл. 110 от ЗЗД петгодишен давностен срок, поради което вземането за главница в размер на 1 988,99 лева и съответно акцесорните вземания за лихви, е погасено по давност. Ответника съответно оспорва твърдението с аргумента, че давността е била прекъсвана многократно през време на изпълнителния процес, поради което не е изтекла.

Или по делото е спорен въпроса дали е изтекъл давностния срок.

По правния въпрос за изпълнителните действия, прекъсващи погасителната давност по отношение на присъденото вземане, съществува задължителна съдебна практика с приемането на Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. В т. 10 на ТР се приема, че съгласно чл. 116, б. „в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането, като са изброени действията, водещи до прекъсване, а именно насочване на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяване на кредитор, насрочване на опис или извършването на продан и други. Отправеното от вискателя искане да бъде приложен определен изпълнителен способ също прекъсва давността, защото съдебния изпълнител е длъжен да го приложи. От представеното изп. дело № 372/2012 г. се установяват действията на вискателя по изпълнението. Последното искане от вискателя е с молба от дата 07.06.2016 г. до ЧСИ за извършване на опис на имуществото на длъжника Х..

На 29.01.2019 г. „Кредит инкасо инвествмънт БГ“ ЕАД е поискало връщане на оригиналния изпълнителен лист по делото, поради прекратяване на същото на основание чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК.

С молба от 11.04.2019 г. до ЧСИ Р.Д., вискателя на основание чл. 426 от ГПК е поискал образуване на ново изпълнително дело и на основание чл.

18 от ЗЧСИ е възложил на изпълнителя да извърши всички необходими действия за нормалния ход на изп. производство. Направени са и конкретни искания за предприемане на изпълнителни действия по делото.

Всяко направено искане от страна на вискателя за предприемане на изпълнителни действия прекъсва погасителната давност, тъй като съдебният изпълнител е длъжен да предприеме необходимото по изпълнение на искането.

При тези данни по делото съда установи, че от последното действие на вискателя по изп. дело № 372/2012 г. до образуването на новото дело 253/2019 г., са изминали по-малко от три години. Съдът не установи посочения в писмената защита период на бездействие на вискателя от 27.06.2015 г. до 27.06.2020 г., с изтичането на който се претендира недължимост на процесното вземане поради настъпила погасителна давност.

Ищецът не обсъжда въпроса за настъпила перемпция в течение на изп. производство по изп. дело № 372/2012 г., но за пълнота на настоящия състав намира, че следва да изложи съображения, като напълно споделя цитираната съдебна практика в отговора на ответника: **За разграничението между перемпционния и давностния срок е посочено конкретно решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2020 г., IV г. о., докладчик председателят Борислав Белазелков. В него е прието, че „Когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ - той дължи подчинение на представения и намираш, се все още в него изпълнителен лист. Единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново, отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право. Новото искане на свой ред прекъсва давността независимо от това дали съдебният изпълнител го е образувал в ново дело, или не е образувал ново дело; във всички случаи той е длъжен да приложи искания изпълнителен способ. Необразуването на ново изпълнително дело с нищо не вреди на кредитора нито ползва или вреди на длъжника. То може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение на съдебния изпълнител, само доколкото не е събрана дължимата авансова такса за образуване на отделното дело и с това са нарушени канцеларските правила по воденото на изпълнителните дела.“**

Сочи се, че „Перемпцията е без правно значение за прекъсването на давността.“

Решаващият състав на ВКС постановява, че „Както е посочено по-горе, насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана прекъсва давността, като за перемпцията и необходимостта от образуването на ново дело значение има също, кога е направено искането. Но дори изпълнителното дело да е било перемирано, необразуването на новото искане в отделно дело няма значение за прекъсването на давността.“

Въз основа на всичко изложено предявената претенция, за приемане на установено, че ищецът не дължи на ответника вземане в посочения размер на процесната сума се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Предвид този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника претендираните съдебни разноси: сумата от

300 лева – юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78 ал. 8 от ГПК, вр. чл. 25 ал. 1 от Наредбата за заплащане на правна помощ.

Водим от горното и на основание чл. 235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан, предявения по реда на чл. 439 от ГПК иск – да бъде признато за установено в отношенията между страните по делото, че поради изтекла погасителна давност ХР. П. ХР., ЕГН *****, с адрес: гр. Троян, обл. Ловеч, кв. „Б.“ № 5 /гр. Троян, ул. „К.“ № 2/ не дължи на “Кредит инкасо инвестмънт БГ” ЕАД, ЕИК 202423225, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Панчо Владигеров“ № 21, бизнес – сграда „Люлин – 6“, ет. 2, представители Б.А..Р. и Т.Я. сумата в размер на **1 988,99 - хиляда деветстотин осемдесет и осем лева и деветдесет и девет стотинки**, представляваща неизплатено парично задължение по Договор за кредит за покупка на стоки или услуги № CRED – 05130749 от 06.01.2005 г. сключен между ищеца и „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД с ЕИК 130697606, ведно със законната лихва, считано от 16.05.2011 г. до окончателното ѝ изплащане, сумата **478,95 - четиристотин седемдесет и осем лева и деветдесет и пет стотинки**, представляваща възнаградителна лихва за периода 28.02.2005 г. до 30.01.2006 г., сумата **1 554,44 - хиляда петстотин петдесет и четири лева и четиридесет и четири стотинки**, представляваща лихва за периода 30.03.2005 г. до 26.04.2011 г., за което вземане е издаден Изпълнителен лист от 15.11.2011 г. на основание Заповед за изпълнение № 766/14.10.2011 г. по ч. гр. д. № 1054/2011 г. по описа на ТРС и въз основа на него е образувано изпълнително дело № 372/2012 г. по описа на ЧСИ Десислава Цветкова, рег. № 872, преобразувано в изпълнително дело № 253/2019 г. по описа на ЧСИ Р.Д., рег. № 880, вземането по който е прехвърлено на ответника в хода на изпълнителното дело с Договор за цесия от 15.05.2015г.

ОСЪЖДА ХР. П. ХР., ЕГН *****, с адрес: гр. Троян, обл. Ловеч, кв. „Б.“ № 5 /гр. Троян, ул. „К.“ № 2/ да заплати на “Кредит инкасо инвестмънт БГ” ЕАД, ЕИК 202423225, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Панчо Владигеров“ № 21, бизнес – сграда „Люлин – 6“, ет. 2, представители Б.А..Р. и Т.Я. сумата в размер на **300,00 - триста лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78 ал. 8 от ГПК, вр. чл. 25 ал. 1 от Наредба за заплащане на правна помощ.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. Ловеч в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Троян: _____